

**ПЛОВДИВСКИ УНИВЕРСИТЕТ
• ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ •**

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

ИНТЕЛЕКТУАЛЦИТЕ В СРЕДНОВЕКОВЕН ЗАПАД

Изготвил:

.....

Проверил:

Пловдив, 2019

СЪДЪРЖАНИЕ:

УВОД.....	3
1. Исторически условия.....	3
2. Училища и университети.....	4
3. Изкуство и наука.....	7
3.1. Научно развитие.....	7
3.2. Технологично развитие.....	9
3.3. Визуални изкуства и архитектура.....	11
3.4. Литература.....	12
ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА.....	14

УВОД

През 11-ти век развитието на философията и теологията доведе до засилена интелектуална дейност, понякога наричана ренесанс на 12-ти век. Интелектуалните проблеми, обсъждани през този период, са връзката на вярата с разума, съществуването и простотата на Бог, целта на теологията и метафизиката и въпросите на знанието, на универсалитетите и на индивидуализацията. Философският дискурс се стимулира от преоткриването на Аристотел - повече от 3000 страници от неговите творби в крайна сметка ще бъдат преведени - с акцент върху емпиризма и рационализма. Учени като Питър Абелар (р. 1142) и Питър Ломбард (р. 1164) въведоха аристотеловата логика в теологията.

През 1200-те години европейските учени "преоткриха" гръцката наука и изкуство. „Новите” познания на Европа за класическата култура дойдоха чрез контакт с евреи и араби в Испания и в Сицилия. Арабски и еврейски учени превеждат на латински произведения на Платон, Аристотел, Евклид, Питагор, Птолемей, Гален и др. Тези преводи разкриха знанията за европейците, които не можеха да четат гръцки или арабски. Няколко европейски учени, като Роджър Бейкън, обаче, усвоили гръцкия, също така допринесоха за математиката и науката. През 1300 г. новите университети стават центрове за изучаване на теология, класика и естествена философия (това, което наричаме "наука").

1. Исторически условия

Основата за възраждането на ученето бе поставена и от процеса на политическа консолидация и централизация на монархиите в Западна Европа. Този процес на централизация започва с Карл Велики, цар на франките (768–814 г.) и по-късно император на Свещената римска църква (800–814 г.). Склонността на Карл Велики към образование, която доведе до създаването на много нови църкви и училища, в които учениците трябваше